

Santuari de Lluc

PREPARACIÓ ESPIRITUAL

No heu passat mai el rosari pel camí dels misteris? El bisbe Campins (1908) volgué que en aquest pujol, on es situa l'antiga tradició de la Trobada, es representassin els misteris del rosari "a fi que els pelegrins que pujassin la costa i alenassin l'aire pur de l'altura, s'ajudassen de l'espectacle de la naturalesa per meditar i orar amb fervor".

Triau els misteris que voleu passar i obriu l'esperit a la contemplació de la Paraula de Déu, enmig del temple de la natura. Els cinc monuments, esculpits a cops d'escàrpora i en bronze treballat a martellades, presenten una forma geomètrica diferent plena de simbolisme. Davall cada un dels quinze bronzes, bellament gravats en pedra, hi trobareu els himnes de la litúrgia llatina de la Mare de Déu del Roser, que fóren lliurement traduïts per Mn. Llorenç Riber i musicats pel mestre Domingo Mas i Sarracant.

Recordem la teringa d'avantpassats que ens precediren en el camí de la fe i de la devoció a la Mare de Déu de Lluc: Els arquitectes G. Reinés, A.Gaudí i J. Rubió que idearen els monuments, J. Llimona que esculpí els medallons... Les institucions que els subvencionaren i les persones que arplegaren quotes de 5 o 10 cèntims...

Mentre pujam podem resar amb les paraules del franciscà Miquel Colom: "El rosari que jo us passaré / sonarà esquerp i aspre / com a crits de xorric o de corb, / perquè així el cor m'ho demana".

Tenguem també una intenció solidària per tants de pobles crucificats (víctimes de les desgràcies naturals, de les guerres o de les injustícies més flagrants, les persones malaltes que ens demanen pregàries...). Amb l'esforç de la pujada i l'alè espès, continuam pregant: "El rosari que jo us passaré / serà llarg com les gotes d'aigua / dels salts de vostres torrents, / a plena hivernada, / perquè són moltes les gotes llavors / com les llàgrimes".

La darrera ascensió ens duu a l'enclletxa de la tradició assenyalada per una creu de ferro forjat, que representa la Trobada (la Mare de Déu ens protegeix!), i que fou sufragada per la diòcesi d'Eivissa (1910).

Des de la gran creu que corona el pujol de 527 m., contemplem els amples horitzons del Salt d'Aubarca i de les muntanyes airoses. Respirem aire sa, que ens farà falta per continuar el camí de la vida. Baixem pregant: "El rosari que jo us passaré / serà trist d'enyorança... / Santa Maria, Mare de Déu de Lluc, / pregau per nosaltres..."

Santuari de Lluc

1. MISTERIS DE GOIG

Els medallons estan coberts per l'arc de mig punt, símbol de pau i de benaurança. Les Congregacions Marianes pagaren el primer; Muro i Llubí, el segon; els Terciariis Franciscans, el tercer; les Filles de Maria de Palma, el quart i els alumnes dels Ligorins, el quint.

Els misteris de goig s'escauen pel temps nadalenc, quan celebrou una festa de família o heu rebut qualque gràcia de la Mare de Déu.

1. Secrets de Déu Altíssim
un àngel revelà
i plena sou de gràcia
Maria saludà.

2. Maria la muntanya
comença ja a pujar;
l'adora sa cosina,
l'infant de goig saltà.

3. El Verb que abans dels sigles
el Pare va engendrar
del ventre de Maria
va nèixer Infant mortal.

4. El qui duia Llei nova
al Temple és presentat:
qui a rescatar venia
esser vol rescatat.

5. Perdut, perdut tres dies,
Maria l'enyorà;
al cap darrer el troba
misteris revelant.

Santuari de Lluc

2. MISTERIS DE DOLOR

Els misteris dolorosos tenen la forma violenta i punxeguda del quadrat. L'Adoració Nocturna pagà el primer, la parròquia de Sóller el segon, les de Sencelles, Costitx i Biniali el tercer, les Filles de Maria de Ciutat el quart i Manacor el quint.

Els misteris de dolor es passen sobretot per a la quaresma com un exercici penitent del via-crucis, i són molt recomanats pels moments foscs de la vida, quan el sofriment ens fa difícil acceptar la voluntat de Déu..

1. Dins l'hort de les Olives
se postra en oració:
el tedi amara l'ànima,
el cos sang i suor.

2. Traït, se postra a beure'l
torrent de passió:
el lliguen i l'assoten
sent Déu totpoderós.

3. Per befa, ja coronen
d'espines el seu front;
i li posen de púrpura
mantell ignominiós.

4. El pes de la creu dura
l'abruma i cau: suós
al cim de l'alt Calvari
arriba pantaixós.

5. Clavat entre dos lladres
espira el Redemptor:
a Déu comana l'ànima,
als pecadors perdó.

Santuari de Lluc

3. MISTERIS DE GLÒRIA

Els de glòria estan tancats dins la triomfal magnificència del cercle, símbol d'eternitat i figura de les grans visions bíbliques. Foren oferts pels pobles de Selva, Caimari, Mancor i Biniamar el primer; el Cabildo i Clergat de la Seu, el segon; la parròquia d'Escorca, el tercer; la Cort de Maria de Ciutat, el quart i la ciutat d'Inca, el quint.

Són propis del temps pasqual, quan estam de festa o volem augmentar l'esperança.

1. Cristo, la mort vençuda,
a los inferns baixà:
rompé els vincles de culpa,
el cel nos conquistà.

2. Abastament el veren
ben molts ressuscitat:
al cel ja s'empujava
en glòria al Pare, igual.

3. Promesa que tenia
prou que no es fa esperar;
ve l'Esperit en pluja
de llengües flametjants.

4. Com un fum blanc de mirra
Maria se'n pujà:
si el món molt en plorava,
el cel s'en alegrà.

5. D'estels apocalíptics,
el front se'n coronà;
devora el Fill impera
damunt tot lo creat.